

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 17. oktobar 2017. god.

Slučaj br. 2016-36

Namon Statovci

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na zasedanju održanom 17. oktobra 2017. godine, sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G-din Guénaël METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
G-din John J. RYAN, viši pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana pred komisijom 20. decembra 2016. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice o slučaju podnete od strane žalioaca mogu se ukratko opisati kao što sledi:
3. Podnosilac žalbe je neko vreme proveo u Švedskoj gde je tražio azil. On se samovoljno vratio na Kosovo 07. aprila 2010. godine. Njemu je obećano od strane neimenovanih lica da će mu po povratku pomoći.
4. Dana 07. jula 2010. godine, žalilac je podneo zahteve kod zamenika ministra Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu kako bi, između ostalog, dobio finansijsku pomoć kao i pomoć u zbrinjavanju njega i njegove porodice. Istog datuma, žalilac je podneo zahteve u Ministarstvu za rad i socijalnu zaštitu tražeći istu pomoć.
5. Dana 27. jula 2010. godine, žalilac je takođe podneo zahtev u Ministarstvu za zajednice i povratak, tražeći građevinski materijal.
6. Žalilac tvrdi da nikada nije dobio odgovore na njegove zahteve.
7. On je izjavio da je Ministarstvo unutrašnjih poslova, Odeljenje za repatrijaciju, od njega zatražilo neku naknadnu dokumentaciju, koju je on obezbedio.
8. Dana 20. septembra 2012. godine, gradonačelnik Uroševca je napisao pismo Izvršnom odboru odeljenja za repatrijaciju u Ministarstvu unutrašnjih poslova kojim je preporučio da se odobri zahtev žalioaca za građevinski materijal.
9. Dana 24. decembra 2013. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Odeljenje za reintegraciju repatriiranih lica, odbilo je žaliočev zahtev.
10. Dana 07. septembra 2016. godine, Osnovni Sud u Prištini, odeljenje za administrativna pitanja, odbio je žaliočev zahtev kao neosnovan kako bi poništili odluku koja datira od 24. decembra 2013. godine.
11. Dana 03. novembra 2016. godine, žalilac je uložio žalbu na presudu Osnovnog Suda u Prištini.
12. Dana 12. januara 2017. godine, Apelacioni Sud Kosova, administrativno odeljenje, odbio je njegovu žalbu kao neosnovanu.

III. ŽALBE

13. Žalilac navodi da pravila repatrijacije i reintegracije nisu sprovedena stoga su njegova prava prekršena. Žalilac ne ukazuje da je došlo do kršenja bilo kojih konkretno ljudska prava ili odredbi ljudskih prava.

IV. ZAKON

14. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
15. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. zajedno sa pravilom 25. Pravilnika o radu Komisije.
16. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.
17. Komisija napominje da se žaliočeva pritužba odnosi na isključivo administrativni postupak koji se vodi u javnim službama i Sudovima na Kosovu nad kojima komisija nema nikakvu nadležnost (vidi, npr., *Z.A. protiv EULEX-a*, 2014-36, od 29. februara 2016. god., par. 17 i navedene napomene). Štaviše, nije navedeno a kamo li prikazano da je EULEX bio na bilo koji način umešan u navedena pitanja. Niti je navedeno na koji način je EULEX mogao da naruši prava žalioca.
18. Stoga sledi da ova konkretno žalba spada van sfere izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu i, shodno tome, spada van nadležnosti Komisije, kao što je formulisano u pravilu 25. Pravilnika o radu komisije (vidi *Qerim Begolli protiv EULEX-a*, 2014-27, od 02. februara 2015. god., par. 12, *Mensur Fezaj protiv EULEX-a*, br. 2014-20, od 26. avgusta 2014. god., par. 9-10).

IZ TIH RAZLOGA

Komisija jednoglasno konstatuje da nije kompetentna da ispita žalbu, pošto ista spada van njene nadležnosti unutar značenja člana 29 (d) Pravilnika o radu komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. Ryan
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član